

De heer van Agt heeft zich daarmee zolang bezig gehouden, dat een ieder meende, dat hij voorstander is van de coïtus interruptus. Nu echter, eindelijk, eindelijk, is hij er mee klaargekomen. Eindelijk is hij opeens zover gekomen, dat hij niet meer probeert alle voorstellen om abortus te regelen probeert te aborteren.

Waardoor onder ons gezegd en gezwogen een grote christelijke verdeeldheid is ontstaan. Wat meer is, ook geestelijke leiders bemoeien zich nu weer eens extra met de zaak, zodat machtbewuste politici de kerk in de komende dagen niet zo gemakkelijk meer in het midden kunnen laten.

Dergelijke dingen hebben een veel grotere nasleep, dan men op het eerste gezicht zou vermoeden. Ik weet niet, of u zich b.v. realiseert, wat het slechte weer alles met zich heeft gebracht. Niet, dat deze winter een zo grote uitzondering is op deze breedte. Maar men zou er dan wel op moeten rekenen en niemand rekende hier op.

De schade, hierdoor tot op heden veroorzaakt, bedraagt reeds rond 650.000.000. Wat mogelijk in vergelijk met de begroting niet zo heel veel is, maar in ieder geval heel wat gevolgen kan hebben. En bovendien bewijst alles in deze dagen, dat de mensen anders moeten gaan leven en denken om in staat te zijn, dergelijke zaken zonder grote schade op te vangen.

Het meest opvallende in deze dagen is in feite de wijze, waarop een ieder vol goede voornemens schijnt te zitten. Iedereen wil het heel graag heel goed doen. Wanneer men eerlijk zou kunnen zeggen, dat de meeste belangrijke mensen kwaad willen, zou je heel wat dingen beter kunnen begrijpen.

Dan zou je beter kunnen begrijpen, waarom in de tweede kamer meer wordt gekissebist dan geregeerd en zou je ook kunnen begrijpen, waarom zoveel mensen alles doen om invloeden van buiten eigen groep uit te sluiten.

Maar wanneer je de veroorzakers van allerlei conflicten beziet, blijken zij overwegend mensen van zeer goeden wille te zijn. Maar elke keer, dat zij proberen, iets eens héél goed te doen, blijken zij uit te glijden.

Wat dat betreft, zal onze vriend Van Agt nog wel ontdekken, dat ondanks alles de abortuskwestie wat glibberiger is voor zijn regering, dan hij had gedacht. Zoals ook de minister van justitie zal moeten ontdekken, dat er zaken zijn, waarbij het alleen nog mogelijk is burgerlijke ongehoorzaamheid op een zo radicale wijze te bestrijden, dat het in feite raadzaam is om dit voorlopig maar te laten.

Maar dergelijke zaken weet u natuurlijk allen reeds. De achtergronden zijn daarom interessanter. Dat je op straat in deze dagen een slippertje maakt, is begrijpelijk, want het is overal nogal glad geweest en het wordt nog wel eens een keer erg glad. Niet vanavond tussen haakjes. Dit om u onrust te besparen.

Er is echter een wonderlijke invloed aan het werk. Wat al deze uitglijders veroorzaakt bij de mensen, die het toch zo goed bedoelen? Deze mensen, die in vele gevallen in feite geen weg meer weten met zichzelf in deze tijd?

In de eerste plaats moet ik dan wijzen op de krachten van de zon. De zon heeft op het ogenblik nogal wat extra

activiteit, kenbaar in uitschieters in de corona. Het is bijna zeker, dat deze uitbarstingen mede verantwoordelijk zijn voor bepaalde anomalieën in het weertype.

Ook de mensheid zelf draagt tot onevenwichtigheden bij. Er zijn op het ogenblik heel wat mensen, die menen, dat zij alles beter weten. En dat is het gevaarlijkste voor de menselijke ontwikkelingen, wat er maar kan bestaan.

Maar zo zeker, als zij voorgeven, zijn zij ook weer niet. Dit geldt zelfs voor de mensen, die luidkeels verkondigen, dat er nog geen ijstijd op komst is, maar dat deze eerst na rond 10.000 jaren verwacht kan worden. Zo iets van : er zijn nog 10.000 wachtenden voor u.

Anderen beweren met even grote stelligheid, dat een ijstijd zeer nabij is. Niemand schijnt zich te realiseren, dat er op het ogenblik een kleine verandering in de zonneactiviteit merkbaar is, die verantwoordelijk kan zijn voor tijdelijke, maar mogelijk zo hier en daar nogal ingrijpende veranderingen in het weer op aarde, terwijl de aardbodem zelf eveneens op een deel van deze verandering zou kunnen reageren.

Maar ook mensen ondergaan dergelijke invloeden en worden in hun denken en gedrag beïnvloed. Soms is een dergelijke invloed enige dagen zeer sterk. Dan worden de meeste mensen opeens abnormaal prikkelbaar. Zij zien het niet meer zitten. Zij zouden alles willen, maar hebben het gevoel niets te kunnen.

Daarna gaat deze invloed voorbij en opeens vertonen de meeste mensen een soort inzinking. Er is geen energie, geen fut, zij hebben het gevoel niets meer te kunnen.

Kort daarna blijken vele mensen opeens weer zich vijandig tegenover de gehele wereld te gaan gedragen. Zij voelen zich aan alle kanten aangevallen, ofschoon er in feite rond hen weinig of niets veranderd is.

Dit zijn emotionele veranderingen, die niet redelijk verklaard kunnen worden, omdat zij zo algemeen en gelijktijdig optreden. O, ook de levenskracht van de mensen zal wel een tikkeltje veranderen, maar, gezien de afwijkingen in het klimaat en snelle wisselingen van temperatuur, kun je dit wel verachten.

Maar dit is kennelijk toch niet de gehele verklaring. Wanneer je al die mensen beziet, die omwentelingen nastreven, of proberen vooral alles bij het oude te houden, valt op, dat bijna alle groepen opeens het gevoel hebben, dat nu de tijd van handelen voor hen is angebroken. En juist deze uit de omstandigheden niet te verklaren gelijktijdigheid wijst op beïnvloedingen van buitenaf.

Bovendien, en dat hebben wij u, naar ik meen, reeds eerder verteld, zitten wij ook meer kosmisch in deze dagen met invloeden, waarin rood en wit nogal overheersen.

Een sterke witinvloed wordt door ons in de komende dagen weer verwacht. Ik meen, dat deze in verschillende landen tot hevige botsingen zou kunnen voeren. Maar bedoelen die mensen, die opeens ten strijde menen te moeten trekken, het nu ook slecht? Neen.

Wanneer je b.v. naar China ziet, dan wordt duidelijk, dat dit land in feite op het ogenblik maar één belang heeft: zoveel mogelijk hulp van het buitenland aantrekken tegen zo

weinig mogelijk kosten voor eigen land, om zo een modernisering door te kunnen voeren, waardoor men binnen zo kort mogelijke tijd een eerste rangs mogendheid zal worden, ook op technisch gebied.

Maar de chinezen hebben ook te maken met de problemen aan hun grenzen, ook in het zuiden. Denk aan de moeilijkheden rond Cambodja. Er zijn in China nu enkele generaals, die reeds in deze dagen luidkeels verkondigen, dat de enige wijze om aan een toenemende russische invloed in Azië een halt toe te roepen, is gelegen in een eenvoudig bezetten van verschillende gebieden, waarbij zij dan wijzen op Laos, een deel van Cambodja en spreken over een volledige afscherming door het recht-trekken van grenzen t.a.v. Viëtnam.

Zouden zij ook maar iets van deze voornemens waarmaken, dan is het wel goed raak en ontstaat langdurige strijd. Ook al wensen de chinezen dit zeker niet. Want zij wensen juist met rust gelaten te worden. Zij willen de vrede zelfs garanderen om zo de kans te vinden zelf sneller verder te groeien.

Hun mentaliteit laat echter niet toe, dat zij te veel over hun kant laten gaan en desnoods tijdelijk in Azië bijna schaakmat gezet zouden worden. Zoals zij vrezen, in de ogen van anderen, en vooral de russen, belachelijk te worden en alles zullen riskeren om een dergelijke zaak te voorkomen of recht te zetten.

Wat betekent, dat ook op dit gebied vreemde schavers in de nabije toekomst mogelijk zijn. O, ik denk niet, dat het een grotere oorlog zal worden. Maar het is voor u toch de moeite waard eens op dit land te letten. U zult dan constateren dat China, overigens met de beste bedoelingen, een scheve schaats gaat rijden.

Ook in de Usa zie ik eigenaardige en in feite niet geheel verwachte ontwikkelingen. De heer Carter heeft zich de laatste tijd reeds meerdere malen aardig in de vingers gesneden. Dit zowel met bemiddelingspogingen in het nabije oosten als bij zijn belofte van steun aan de Sjah, bijna onmiddellijk gevolgd door de erkenning van de islamitische republiek. Zelfs faalde hij de laatste tijd opvallend in zijn benadering van een aantal zuid-amerikaanse landen en moest slagen incasseren tijdens zijn recente bezoek aan Mexico.

Hier heeft hij in feite in aanzien ingeboet. Niet zo zeer onder de politici, maar bij zijn eigen volk. Dit betekent, dat Jimmy heel wat af zal moeten glimlachen om dit te doen vergeten en moeilijkheden kan verwachten van ambitieuze politici in eigen land, die nu hun kans schoon zien om aan aanzien te winnen. Bovendien, Jimmy glimlacht niet zo aantrekkelijk meer. Hebt u wel eens een pinda gezien, die lacht als een boer met kiespijn? Ook dat is geen attractief gezicht en lijkt erg gemaakt.

Ik ben bang, dat hierdoor grote moeilijkheden gaan ontstaan en ook de verstandige besluiten en voorstellen van deze president worden tegengewerkt. Wat niet zo aangenaam is ook voor andere landen, al is het alleen maar, omdat de buitenlandse politiek van de Usa in de komende tijd nog wankelmoediger zal aandoen, dan tot nu toe.

Voor Europa, EEG en Nato, zal dit van grote betekenis zijn. Maar ook economisch zal het invloed hebben, omdat de koers van

de dollar wordt niet vaster, maar zal integendeel te komende tijd heel wat wankelen en dieptepunten kennen.

En kijk je naar Engeland, dan zie je ook daar vele mensen, die het heel goed bedoelen. En eigenlijk hebben b.v. de stakers wel gelijk: zij verdienen veel minder dan hen toekomt. Maar nu zij staken voor meer, terwijl gelijktijdig een nood-situatie ontstaat, die bovendien voor het land een zwaar economische klap betekent - ook Engeland heeft de laatste dagen heel wat millioenen ingeboet - kan de krachtmeting tussen vakbonden en regering uiteindelijk uitlopen op een chaos, waarbij wel vele compromissen worden gesloten, maar gelijktijdig steeds minder bedrijven in staat zijn, nog rendabel te werken.

Ook hier zien wij in feite alleen maar mensen, die met de beste bedoelingen hun standpunt verdedigen. En wanneer je naar Duitsland kijkt, zie je eveneens een wonderlijk beeld.

Uiterst links en uiterst rechts stellen zich hier steeds meer terroristisch op. Hierdoor zijn alle partijen steeds meer geneigd oplossingen te zoeken door middel van geweld en in feite onrechtmatige daden. Hierbij gaat het in vele gevallen om problemen, die, gezien de verdere ontwikkelingen, in feite de moeite niet waard zijn.

Dit zou wel eens kunnen betekenen, dat de zo bekende en soms zelfs geroemde duitse discipline binnen 1½ jaar geheel wegvalt. Wat dan weer betekent, dat w.-Duitsland in zeer grote moeilijkheden komt, economisch, sociaal en politiek. Ongetwijfeld zou Oost Duitsland hier blij mee zijn, wanneer het niet in dezelfde periode eveneens met opstandigheid en geweld te kampen zou krijgen.

U moet niet vergeten, dat de mensen, die aan het bestuur zijn, in vele gevallen menen, dat zij voor een ieder het beste doen en niet begrijpen, hoe gewone mensen denken. In deze tijd gaapt er een steeds groter wordende kloof tussen bestuurders en bestuurden.

Steeds meer zijn de bestuurders ook geneigd te vergeten, dat zij hun macht en mogelijkheden in feite alleen ontleen aan de door hen bestuurden.

In Rusland zien wij op het ogenblik verschillende bewegingen en acties, die eveneens nogal vreemd aandoen. In de Oekraïne b.v. zijn weer verschillende groepen actief, die schijnbaar alleen de eigen kultuur beter willen bewaren, maar in feite proberen het centrale gezag met alle middelen te saboteren.

Zou dit alleen hier optreden, dan was de zaak mogelijk nog niet zo ernstig. Maar nu blijkt, dat dergelijke ontwikkelingen ook in andere delen van het land op gang komen, o.m. in de oude oostzee-staten Estland en Letland.

Verder blijkt een soortgelijk verzet tegen centraal gezag en centrale maatregelen in het Donbekken te bestaan, terwijl zelfs in het vroegere verbanningsoord Siberië verschillende groepen proberen hun eigen wijze van leven, hun eigen besluiten en zelfs hun eigen verbruiksgewoonten te verdedigen tegen alle ingrepen vanuit Moskou.

Je kunt dus stellen, dat er een toenemend verzet is tegen de centrale leiding. Nu mogen wij rustig aannemen, dat de bestuurders alles zullen doen, wat in hun macht ligt, om dit alles zo goed mogelijk te regelen.

Een vredige oplossing is voor hen belangrijker dan ooit, nu de feiten in verschillende landen hebben aangetoond, dat je zelfs met de beste politie en het beste leger niet onbepaald een volk tegen zijn wil kunt blijven regeren.

Men verhuult zichzelf niet, dat er een ogenblik kan komen, waarop men zijn inzichten en wil niet meer zonder meer door kan blijven zetten. Aan de andere kant kun je een geheel partijmechanisme niet zonder meer afbreken, omdat een toenemend aantal mensen daarover ongunstig blijkt te denken. Je kunt een bureaucratisch centralisme niet zonder meer teniet doen en komen tot een steeds verdergaande splitsing van bevoegdheden. Zelfs indien men dit zou willen, betekent het een zeer langdurig proces.

Dit alles betekent, dat ook de Sovjetunie in deze dagen en zelfs op dit ogenblik reeds intern in moeilijkheden verkeert. Nu is het daar nog zeer koud, maar wanneer het er iets warmer wordt, bestaat de kans, dat het er heet aan toe zal gaan in meerdere deelstaten.

Wie dit alles leert overzien en ziet, hoe men de problemen over het algemeen benadert, kan niet anders dan zeggen, dat er in deze dagen, met alle goede bedoelingen, toch wel bijzonder grote stomiteiten worden uitgehaald.

U zult wel met mij eens zijn, dat je aan dit alles als mens maar heel weinig of niets kunt doen. U kunt uiteindelijk er niet voor gaan zorgen, dat een van uw ministers zich op het juiste ogenblik verstandig - of zo nodig even onverstandig - gedraagt.

U kunt er niet voor zorgen, dat de mensen over bepaalde fouten even wegzien. U kunt ook niet zaken wegwerken, die eenmaal de aandacht getrokken hebben. Zelfs de paus kan niet meer ongedaan maken, wat bisschop Gijsen aan indrukken achter liet. Hoe zeer deze man overigens ook met de beste bedoelingen handelt. U moet maar denken: Van een mens, die alleen maar werkelijk gevoel koestert voor alles, wat volgens hem juist is, kun je heel weinig gevoel verwachten voor andere mensen. Volgens hem hebben die alleen maar te gehoorzamen. En wanneer dan blijkt, dat de mensen hem niet gehoorzamen en zijn besluiten ongedaan proberen te maken, weet hij niet, wat hij hoort en begrijpt hij de wereld niet meer.

Tot zo iemand kun je niet eenvoudig zeggen: je bedoelt het wel goed en je doet zelfs soms wat goeds, maar laat het denkbeeld, de mensen geheel naar je hand te kunnen zetten, nu maar uit je hoofd. Want dit zal hij niet kunnen en willen begrijpen.

Hierdoor ontstaan die slippertjes, waaraan ik dit onderwerp wilde wijden: de onopvallende fouten, waar men zelf niet eens bij stil staat, maar die even later dan onverwacht grote gevolgen hebben.

Het zijn vaak zeer eenvoudige zaken, die de zaak aan het rollen brengen. Een noodwetje of iets dergelijks is al genoeg. Later blijkt dan, dat door een andere interpretatie voor het gehele heersende bestel grote moeilijkheden als gevolg hiervan kunnen ontstaan.

Wie zich dit alles realiseert en beseft, welke invloeden hierbij een rol spelen, zal niet kunnen ontkennen, dat hijzelf deze invloeden evenzeer ondergaat.

Ook al meent men mogelijk, dat achter het mom van de democratie zich nog steeds een standenmaatschappij verbergt, dan nog kan men niet in ernst geloven, dat dergelijke invloeden alleen maar inwerken op regeerders en geestelijke leiders. Geef dus toe, dat dit alles ook op u inwerkt.

Het is dus belangrijk ook eens even na te gaan, wat er in de meer persoonlijke sfeer nu gaande is. In de eerste plaats hebt u in deze tijd meer dan normaal perioden van neerslachtigheid - al kan deze bij enkelen mogelijk eerder geuit worden als opstandigheid.

Gedurende dergelijke perioden ziet u het eenvoudig niet meer zitten. Je weet niet meer, wat je wel en wat je niet moet of kunt doen. In dergelijke gevallen zoudt u tot uzelf moeten zeggen: ik ga blijmoedig voort, maar wacht met het nemen van alle belangrijke beslissingen, tot ik wel precies weet, waar ik aan toe ben en wat voor mij belangrijk is.

Heel veel mensen zijn geneigd uit gevoelens van verlatenheid of machteloosheid zo maar, zonder overleg, ineens iets te doen. Maar dat loopt praktisch altijd verkeerd af.

Je kunt op het ogenblik eenvoudigweg niet traag en overlegd genoeg handelen en reageren. Je moet dus heel voorzichtig zijn bij alles, wat je doet.

In de tweede plaats komen er perioden - een daarvan zal voor vele mensen reeds nu begonnen zijn - waarin je tot jezelf zegt, dat je toch weer heel wat meer energie hebt dan in de afgelopen dagen. Waarop men vaak laat volgen: ik zal dus nu eens even goed gaan aanpakken.

Mooi, zeker. Maar wat wilt u dan wel aan gaan pakken en, wat nog belangrijker is: Hoe? Wanneer u zich beperkt tot het afhandelen van lopende zaken en alles bij het oude laat, zult u het waarschijnlijk aardig redden en zelfs enige succesjes boeken. Maar wanneer u op dit moment begint alles te veranderen, alles wilt "renoveren", is de kans 1000 tegen 1 dat 't niet goed afloopt.

U denkt nu mogelijk, dat het u de komende tijd wel erg slecht zal gaan. Maar dat bedoel ik niet en zeg ik ook niet. Alleen wijs ik u op de meest juiste wijze van reageren, wanneer u leeft in een tijd en omstandigheden, die onevenwichtig aandoen.

Dit is ook in uw eigen leven en uw eigen wijze van reageren wel degelijk het geval, zowel nu als in de komende paar maanden. Wie met nieuwe dingen begint, ontkomt er eenvoudig niet aan grote fouten te maken. Niet, omdat u het verkeerd hebt bedoeld, of onoverlegd hebt gehandeld, maar alleen omdat er steeds weer een ogenblik komt, dat u even niet nadenkt, dat u even uw beheersing kwijt raakt, even ondoordacht reageert, even uw gevoelens met u weg laat lopen, of een ogenblik een ander op zijn nummer wilt zetten en daardoor uw eigen taak en mogelijkheden uit het oog verliest.

Dergelijke zaken kunnen in deze dagen heel verkeerd uitpakken, geloof mij. Om de zaak dan weer in het goede spoor te brengen heb je heel wat mentale en zelfs geestelijke acrobatie nodig. Zelfs wanneer je daarin slaagt, is het overbodige zorg en moeite, die door een bewust overlegd handelen voorkomen kan worden.

In 'n periode met sterk wisselende invloeden is het beter geen fouten te maken, dan de kans te lopen met veel moeite en

en zorgen nog niet alles te kunnen herstellen.

Wanneer ik u spreek over slippertjes, weet ik wel degelijk, waarover ik spreek, zelfs indien ik dit woord in een andere zin hanteer dan die, waarin de meesten een dergelijke term begrijpen. Voor mij is een slippetje eenvoudig een even uit je evenwicht geraken.

Het gevaar, dat evenwichten verstoord worden, is er nu in sterke mate voor een ieder en overal. Dit geldt zelfs voor de wereld zelf.

Wanneer deze wereld uit haar evenwicht geraakt - en dit zou aan het einde van deze maand wel eens het geval kunnen zijn, dan kun je binnen rond 35 dagen rekenen op het optreden van vulkanisme, aardbevingen en dergelijke leuke dingen.

Ook dat gaat wel weer voorbij en in de meeste landen is de beving, die hieruit voortkomt, niet veel meer dan een tremblor, een zeer lichte beving. Op enkele plaatsen zou deze verstoring echter wel eens grotere gevolgen kunnen hebben, die bij de mensen in die buurten lelijk aan kunnen komen.

Alles op aarde ondergaat deze invloed, zodat ook b.v. de groei van gewassen hierdoor bepaald kan worden. Het is mogelijk, dat de groei aanmerkelijk versterkt wordt. Een dergelijke mogelijkheid zie ik rond half maart inderdaad optreden. Wanneer je dus, zoals in meerdere landen voor kan komen, met ingezaaide gewassen zit, die niet op kunnen komen, omdat het zaad bevroren is en niet meer levensvatbaar is, zo zal men er dus goed aan doen, zoveel mogelijk voor half maart weer opnieuw in te zaaien. Dank zij het feit, dat de gewassen sneller aanslaan en groeien, loop je dan weer een groot deel van de schade in. Maar als men eerst even wil blijven wachten tot de ontstane schade is gekonstateerd en de nodige vergoedingen geclaimd kunnen worden, is de kans niet denkbeeldig, dat ook de kans op een abnormaal goede zomerogst verloren gaat.

Dat betreft de landbouw, maar neem nu b.v. de moeilijkheden die kunnen ontstaan met energie. Ik weet niet, of u goed kunt rekenen. Maar het gemiddelde energiegebruik van de gemiddelde nederlander is de laatste weken bijna verdubbeld, het verbruik van industrieën is nog meer gestegen.

Udenkt mogelijk, dat het enige gevolg is, dat uw energierekening hoger wordt. Wat zeker het geval zal zijn. Maar het betekent ook nog iets anders: om aan de nu kenbaar geworden behoeften tegemoet te komen, heeft men reserves moeten aanspreken, die niet zo snel en gemakkelijk weer kunnen worden aangevuld.

Wat betekent, dat binnen afzienbare tijd een beperking van het gebruiken van energie noodzakelijk wordt, dat niet meer alle energie, die men nodig heeft, kan worden verkregen.

Daarom is het reeds nu belangrijk eens na te gaan, hoeveel energie u gebruikt en waarvoor. Gebruik de energie, die u ter beschikking staat, zo rendabel mogelijk, ook wanneer dit betekent, dat u wat meer moeite moet doen.

Aan dit besef, laat staan aan deze wijze van handelen zijn de meeste mensen nog niet toe. Laat mij u daarom een paar voorbeelden geven.

Wanneer u zwart-wit t.v. hebt, gebruikt deze ongeveer 1/3 van de energie, die een vergelijkbare kleurent.v. gebruikt. Wanneer u een koelkast hebt, moet u beseffen, dat er typen zijn, die voor het koelen van een zelfde inhoud 2 tot 5 maal zoveel energie gebruiken als andere. Dit is niet alleen het gevolg van verschillende koelsystemen, maar hangt bovendien samen met de isolatie van de kast, de afdichting, de materialen zelfs, die men daarvoor heeft gebruikt.

Wanneer je een huishouding beziet, blijkt al snel, dat er nog al eens wat energie nutteloos wordt besteed, dat men niet het optimale resultaat behaalt met de kracht, die men spendeert. Bij vele industrieën blijkt dit in nog veel grotere mate het geval te zijn.

Hoe? Men heeft werk, dat gemeenlijk best verricht kan worden met een motortje van 100 watt verbruik. Omdat men echter een enkele maal wel eens een sterkere motor nodig heeft, gebruikt men overal motoren met een verbruik van 500 watt. Niet juist geplaatste verlichting betekent ook: weinig rendement en overmatig verbruik. Er gaat dus nogal wat energie naar de knoppen. Indien je echter maar over een bepaalde hoeveelheid energie kunt beschikken, zul je moeten zoeken naar een optimaal rendement.

Ook op andere wijze kan men in moeilijkheden komen, zeker in deze dagen. Heel wat bedrijven en banken allerwege zoeken naar ~~methoden~~ om hun omzet en winsten op te voeren. Maar ook hier geldt, dat in deze dagen langzaamaan vaak de beste benadering is. Je neemt verplichtingen op je, of breidt je productiemogelijkheid uit, zonder dat je in staat bent, alles volgens verwachting af te werken. Het gevolg is, dat je verlies lijdt en gelijktijdig onnodig mankracht, energie en materialen hebt verbruikt.

Andere mensen maken zich in deze dagen, mede dank zij hun perioden van moedeloosheid of opstandigheid, te zeer afhankelijk van anderen. Even lijkt dat goed te werken, maar als snel blijkt, dat je geen kant meer op kunt.

Dit chaotische, waardoor u geneigd bent, veranderingen af te dwingen, zelfs indien dit betekent, dat u van anderen afhankelijk wordt en alle gevaren, daaraan verbonden, vormen een invloed, die de meesten onder u reeds bereikt heeft en die gemeenlijk rond 10 tpt 12 maanden aan zal gaan houden. Oppassen is dus wel de boodschap.

Stel: u hebt medewerking van anderen nodig. Best. U vindt een vast aantal medewerkers. Uitstekend. Maar dan moet u er wel rekening mee houden, dat die helpers onder omstandigheden van vandaag op morgen opeens weg kunnen vallen, of hun hulp tijdelijk voor enige tijd moeten staken.

Indien hetgeen tot stand werd gebracht voor u belangrijk is, of mogelijk zelfs uw levensonderhoud of wijze van leven betreft, dan zal u duidelijk zijn, dat de zaak ondanks dit voort zal moeten gaan. Maar dat betekent wel, dat u zelf veel zult moeten gaan doen, wat anderen tot nu toe voor u deden en zelfs dan zult u niets kunnen handhaven, tenzij u bereid bent, zowel uw eisen als uw wijze van werken, aan te passen aan de mogelijkheden.

Menige slipper in deze dagen zou gemakkelijk voorkomen

kunnen worden, indien men tijdig bereid zou zijn geweest zijn eisen en werkwijzen aan te passen aan de feitelijke mogelijkheden.

Voor uzelf liggen de zaken vaak zodanig, dat u zelfs in huiselijke kring met voor u minder aangename ontwikkelingen wordt gekonfronteerd. Daarover zit u zichzelf dan op te winden, of vraagt zich mogelijk af, waarom u op deze wijze nog door zoudt gaan. U meent, dat dit geen zin meer heeft.

Vergeet daarbij één ding echter niet: wat nu gebeurt, is niet bepalend voor de situatie, waarin u zich over rond 2 maanden zult bevinden. Zoals de mensen nu zijn, blijven zij zich niet onbepaald gedragen.

Zoals de situatie rond u nu is, zal deze eveneens niet voor onbepaalde tijd blijven. Er zullen sterke veranderingen verwacht mogen worden rond mei. en dan doel ik heus niet op het weer alleen. Ofschoon het tot die maand vaak ongewoon koud zal zijn en u dan ook de dampen zo nu en dan in krijgt.

Maar weer e.d. zijn in feite grotendeels bijkomstigheden. U moet er mee rekenen, dat vanaf ongeveer de maand maart vooral stoffelijke ontwikkelingen in een sterke versnelling terecht komen. Alles gaat wel vlotter, maar vaak zo onverwacht snel, dat je de mogelijke gevolgen niet meer kunt overzien en soms niet eens weet, wat er gaande is, voor het voorbij is.

Het is dus van groot belang, dat u niet automatisch blijft aannemen, dat iets ook verder wel goed zal gaan. Wanneer je te nonchalant bent, lopen de zaken voor u verkeerd, dan gaat het onverweigerlijk fout.

Denk nu niet, dat dit een kwestie is van pessimisme. Ik probeer u duidelijk te maken, welke invloeden en gevaren u op uw weg zult aantreffen.

Vroeger kwam het hout met vloten afzakken tot aan Rotterdam. De vlotters, die dit hout bestuurden, hadden in die dagen een soort slagzin: Er kan niets gebeuren, zolang er voor en achter iemand wakker is en werkt.

Zij wisten: je kunt de zaak niet eenvoudigweg laten drijven, zelfs wanneer alles rustig lijkt. Maar wanneer er maar iemand is, die vooruitkijkt en een ander aan het roer staat, worden de anderen tijdig geroepen, wanneer er gevaar dreigt en zal men gemakkelijk altijd weer bij kunnen sturen.

Ik geloof, dat ook in uw persoonlijk leven af heden tot eind september er steeds weer de noodzaak zal zijn, om bij te sturen en vaak op onverwachte ogenblikken. Zelfs al komen uw verwachtingen uit, zo blijken de gevolgen daarvan vaak heel anders te zijn, dan u had gedacht.

Denk maar eens na, hoe vaak mensen het normaal al mis hebben. Zij denken: wanneer dit of dat maar gebeurt, dan leef ik verder als in de hemel. Maar dat blijkt dan later wel een hemel te zijn, waarin alle engelen met hoorntjes en toastvorkjes rondlopen.

Maak u dus geen illusies. En wanneer ook voor u de zaken in een versnelling komen, zo geldt voor u: uitkijken en, waar dit maar nodig zou kunnen zijn, zeer tijdig uitwijken.

In deze periode, waarin wij zoveel roodinvloeden zien, zoveel plotselinge hartstocht en energie, moet je oppassen, dat

alle mogelijke gevaren tijdig ontwijkt.

Het is geen tijd om conflicten aan te gaan. Wanneer je conflicten uitlokt, zul je dezen nooit kunnen beheersen. Het is nu tijd, om alle strijd zover mogelijk te ontwijken.

Om voorzichtig te zijn ook en desnoods te doen, of je wat laf bent. Want het heet laf, wanneer je steeds weer uitwijkt. Weet voor jezelf, dat je dit niet doet, om ten koste van alles alle strijd en mogelijke pijn te ontwijken, maar omdat je weet, alle controle op jezelf, je daden en de gevolgen daarvan te zullen verliezen, wanneer je je daarmee inlaat.

Besef daarnaast, dat je steeds op de andere mensen moet blijven reageren, maar steeds moet trachten iets sneller te zijn dan zij en wel, zonder je met enige strijd te bemoeien.

Doe je dit niet, dan maak je slippers, de een na de ander. Je glijdt uit, mislukt, steeds weer, alsof je op een straat probeert hard te lopen, terwijl deze druk voor een bepaald doel gefrequentieerd wordt door hondeliefhebbers en hun beste vrienden.

Beheers u zoveel u kunt. Anders zult u ontdekken, dat een enkel woord soms een diepere val kan veroorzaken dan een legioen van bananeschillen.

Opvallend is in deze tijd ook, dat wij zitten met allerhande vernieuwingen, die eigenlijk niet af zijn. Als voorbeeld wijs ik nogmaals op Van Agt en de abortuswet. Deze is niet af, want zij is zodanig geformuleerd, dat zij in feite zowel een bijna volledig verbod van abortus kan betekenen als een algehele vrijbrief, mits men doet alsof. Het lijkt mogelijk, of nu eindelijk alles netjes is geregeld, maar in feite is er niets van beslissende aard gebeurd. De hervorming is niet af. Alleen is er door een schijnbare regeling een veel grotere speelruimte geschapen voor willekeur.

Wanneer men zo dadelijk een EEG-parlement gaat kiezen, zien wij een dergelijke situatie. Schijnbaar is het een belangrijke vernieuwing, want mensen uit alle landen mogen nu eindelijk meepraten over alle beslissingen. Maar wanneer zij dit doen, zullen de volkeren ontdekken, dat de leiders desondanks alleen maar alles doen, wat zijzelf willen en goed vinden.

Wanneer je een supra-nationale regering op wilt zetten, zou je er toch allereerst voor moeten zorgen, dat die ook gerespecteerd kan worden. Maar niemand voelt er voor, deze regering ook maar enige werkelijke macht te geven.

En wat denkt u dat de gewone mensen denken en doen, wanneer zij tot de konklusie komen: Wij hebben nu wel een heel gouvernement mogen kiezen, maar de grote heren doen alleen maar, wat zijzelf willen? En dan gelooft men niet meer in de EEG en andere supranationale lichamen.

Waarop men zich natuurlijk zal gaan afvragen, wat dat allemaal wel kosten moet. En ik vrees, dat de meeste mensen, die zich realiseren, hoeveel de EEG de gewone burger kost, niet alleen in gelden, maar ook in hogere prijzen, rechten enz., zich niet meer af zullen vragen, welke voordelen deze statenbond hen biedt als b.v. betere productiemogelijkheden, betere goederenuitwisseling enz. Daarover denken zij dan niet verder na en weigeren mee te werken met een ieder, die nog langer lid van deze bond wil blijven. De EEG, zo zullen zij uitroepen, kan voor mij de pot op.

Kortom: met een vernieuwing, die niet af is, ontstaat de mogelijkheid, dat steeds meer mensen in verzet komen daartegen, maar mede met alle daarbij betrokken oudere zaken, zelfs indien dezen in feite onvermijdelijk, nuttig en mogelijk zelfs noodzakelijk zijn.

Maar wat blijft er dan van die vernieuwingen over? In feite het tegendeel van alles, wat men daarmee heeft nagestreefd. Er zijn trouwens heel wat van die halve zaken, waarbij je je als toeschouwer afvraagt, of de mensen wel werkelijk weten, waaraan zij zijn begonnen.

Neem nu Frankrijk, dat kort geleden weer eens duidelijk heeft laten horen, dat het van plan is, zijn eigen atoomwapen verder te ontwikkelen.

In feite zou je daar, gezien de situatie in de wereld, niet al te veel bezwaar tegen kunnen maken, dunkt mij. Mijn bezwaar ligt dan ook niet in het feit, dat men ook verdere proeven wil gaan nemen, maar richt zich tegen de mentaliteit, waaruit dit voortkomt: een staat, die op deze wijze haar eigen behoefte aan grandeur verder probeert uit te leven.

Of, om het anders te formuleren: een overwicht op anderen, niet te behalen door economie of sociale ontwikkeling, middels deze wapens aan anderen op te leggen. Wanneer men tot dit laatste zou overgaan, bedekt of openlijk, dan zal blijken, dat juist dit een verzet en wrevel wekt en niet alleen bij anderen, maar bij steeds groeiende delen van de eigen bevolking.

Ook hier weer: het zijn in feite kleine slippertjes, die grote gevolgen kunnen krijgen. Iemand zegt iets te vroeg, te onoverlegd, of met te weinig begrip voor de werkelijkheid en prompt komt er van alles in beweging, waarop de betrokkene maar ook anderen nooit hadden gerekend.

Voorbeelden daarvan kunt u niet alleen in eigen land aantreffen, maar in alle landen van de wereld. Je kunt dan wel weer de geeikte verklaringen geven, zoals een bepaald staatsman, die een opstand in eigen land probeert te verdoezelen door tot de wereld te roepen: onze vijanden vallen ons aan, help mij als het u belieft.

Waarbij hij vergeet, dat er heel wat mensen zijn, die hem niet zo sympathiek vinden, zodat er landen genoeg zullen zijn, die bereid zijn de rebellen krediet te geven, mits zij hun producten maar afnemen.

Vreemde situaties zijn er te over. Ik denk aan de veranderingen binnen het islamitische blok en de handelwijze van vooral de olielanden. De sjah betekende langere tijd een rem op al te fanatieke of wereldvreemde reacties in dit blok. Hij bracht de anderen in feite tot eenheid en redelijkheid, zelfs wanneer hij hun tegenstanders was, of aan hun beraad geen deel nam.

Nu is die sjah er niet meer. En degenen, die enig begrip hebben voor mensen als khomeiny weten, dat dezen niet alleen in eigen land invloed willen hebben. Zij willen in feite streven naar een religieuze wereldsuprematie.

Wat tot uiting zal komen in de wijze, waarop hij een ieder, die niet tot zijn groepe van gelovigen behoort, zal proberen uit te buiten: conflicten over olieprijsen liggen in het verschiet.

Niet alleen hebben Egypte en Israel, mits de bestuurderen van nu aan het bewind willen blijven, weinig keuze meer en zullen een afzonderlijke vrede moeten sluiten, ook al duurt het nog wel even voor dit gebeuren zal. Er zijn nog heel andere zaken, die men wel moet beseffen: de oliesheiks b.v. zullen zich niet bepaald prettig gevoelen, nu zij hebben kunnen konstateren, dat grote legers en goede wapens nog niet betekenen, dat hun macht onaantastbaar is.

En hoe zal Rusland reageren, wanneer de mogelijkheid voor de linkse groepen in dit land niet voldoende is om de macht in handen te krijgen?

U moogt trouwens niet vergeten, dat de sjah niet de enige verlichte despoot was, die zijn volk probeerde op te voeden met goede bedoelingen en een straffe hand. Hoe zullen de sheiks reageren? Let de komende dagen maar eens op en u zult zien, dat er vreemde dingen gebeuren en dat juist degenen, die vast in het zadel denken te zitten, wonderlijke slippartijen meemaken, die voor hen en vaak voor een heel volk levensgevaarlijk zijn.

Reeds voor het einde van de maand zult u zelf kunnen konstateren, dat mensen in uw omgeving eigenaardig reageren; dat bestuurderen steeds weer proberen beslissingen te nemen, die zij niet door kunnen zetten, zodat zij, door hun vaak toch wat te weinig overwogen optreden, de homogeniteit van eigen partij en zelfs van eigen natie op het spel zetten.

Trouwens, ook Indonesie bevindt zich in een situatie, waarin dit aspect een rol speelt. Alleen meen ik hier de duidelijk kenbare en niet meer te verhullen moeilijkheden eerst rond half juni te mogen verwachten. Deze ontwikkeling kondigt zich aan met het steeds veelvuldiger optreden van rampokkers en bloedvergieten door kleine groepen. De grote en voor een ieder kenbare ontwikkelingen spelen zich allereerst en vanaf half juni af op Sumatra en in een deel van Celebes.

Wanneer je dit alles weet en deels ook zelfs konstateert, terwijl je weet, dat je zelf onder de invloed staat, ook persoonlijk, van deze invloeden - die voornamelijk van de zon komen - zul je volgens mij een weg zoeken om daaraan te ontkomen.

Ik wil besluiten met u enkele raadgevingen voor te houden, die het u mogelijk kunnen maken een dergelijke beïnvloeding te ontwijken, of in uw leven grotendeels te neutraliseren.

1 Geestelijke krachten zijn altijd nog in staat stoffelijke invloeden te beheersen. Iemand, die in zich een geestelijke rust, een sereniteit, weet te vinden, heeft a.h.w. een soort innerlijk kompas, waardoor hij zijn eigen koers beter kan volgen en omtrent zijn richting en streven niet meer misleiden kan worden door invloeden van buitenaf.

Iemand, die innerlijke rust bezit, zal ondanks alle invloeden van de zon en uit de materiële kosmos stabiel blijven reageren. Zoek daarom dit besef en dit gevoel in uzelf zoveel mogelijk te wekken.

2 Wanneer je weet, dat je voortdurend in een situatie kunt worden gebracht, waarin je snel zult moeten reageren, zul je vaak zeer gespannen wachten, op wat er komt. Maar juist die gespannenheid betekent, dat je vaak te vroeg, te laat, of zelfs geheel verkeerd reageert.

Ik raad u daarom zo ontspannen mogelijk te leven, juist in deze dagen, probeer te voorkomen, dat u zich te neerslachtig gevoelt, of te agressief reageert. Laat de zaak nu maar draaien in de zekerheid, dat je, wanneer er iets gebeurt, heus wel zult reageren.

Probeer echter niet je reacties te voren te overleggen. Alles komt immers toch anders dan je verwacht hebt? Er is echter een grote kans, dat je een eenmaal overwogen reactie toch geeft en zo precies het verkeerde doet.

3 In jezelf heb je een bepaald begrip van kracht, van evenwicht, van juistheid. Stel u daar elke dag een paar minuten op in. Liever zelfs nog enkele malen een paar minuten.

Zit even stil, mediteer over het licht, de kracht, de rechtvaardigheid, of hoe je het ook wilt benoemen, zoals dezen leven in jezelf.

Door voortdurend terug te schakelen naar deze in u bestaande geestelijke invloeden en kracht zult u eerder de mogelijkheid bezitten juist en snel te reageren en wel in overeenstemming, zowel met uiterlijkheden als uw eigen innerlijke waarden.

In de meeste gevallen betekent dit, dat je een slip kunt beperken en een val of ongeval zult kunnen voorkomen.

Met deze eenvoudige aanwijzingen heb ik u de kans gegeven u wat zelfstandiger te maken te midden van alle invloeden van deze tijd.

Wij hebben geen behoefte aan mensen, die met voortdurend uitglijden en schuiven door het leven gaan, daarbij de ontwikkelingsmogelijkheden van anderen schadelijk. Dat zal u duidelijk zijn. Er is, zowel bij ons als bij u, behoefte aan mensen, die zich steeds bewust blijven, van hetgeen zij werkelijk willen en hetgeen zijzelf werkelijk kunnen, aan mensen, die altijd weer tijdig beseffen, wat de juiste weg is en op grond van een innerlijk weten - en niet op grond van iets anders - op de meest onverwachte gebeurtenissen kunnen reageren.

In deze wereld kan zeer veel ten goede worden gewend. Je kunt heel veel dingen verbeteren. Maar dan moet je wel vanuit een innerlijke kracht leren werken, zodat je onafhankelijk wordt van de vele van buitenkomende en vaak onverwacht optredende beïnvloedingen.

Om het nogmaals en zeer eenvoudig te stellen: uw levensweg gaat op het ogenblik langs een weg met sterk afwisselende bebouwing en open plaatsen, terwijl er een sterke zijwind staat. Wie met zijn voertuig die weg nu volgt, krijgt steeds weer klappen van de wind, zodat men wel eens van de weg af zou kunnen geraken, of tegen wil en dank een tegenligger zou kunnen rammen met alle gevolgen van dien.

Zelfs wanneer u meent, dat uw wagen voor zijwind niet zo gevoelig is, is het zaak er voor te zorgen, dat u te allen tijde het stuur stevig in handen hebt. Denk vooral niet, dat je je wel even kunt ontspannen en toch verdergaan door even het stuur geheel los te laten.

Het is nu een tijd vol grote verrassingen en zeer waarschijnlijk bovendien een periode, waarin grootse ontwikkelingen tot stand kunnen komen. Want op de wereld heeft men nog nooit iets kwaad genoemd, waaruit ook niet iets goeds is

voortgekomen. En niets heeft men op aarde ooit kwaad geheten, zonder dat het ook nog wel iets goeds voortbracht. Niets heeft men goed genoemd, waaruit ook niet kwaad is voortgekomen.

Het is een mooie tijd om in te leven, een tijd, waarin je ontstellend veel waar kunt maken op een soms uitzonderlijk korte termijn, waarin je voor jezelf, innerlijk zowel als naar buitentoe dingen vorm en gestalte kunt geven, zoals lange tijd voor u onmogelijk was en trouwens over enige jaren ook weer voor u onmogelijk zal zijn.

U leeft in een tijd, die zo gemakkelijk te vormen is, maar die ook zovele wisselende invloeden geeft, dat zij in feite voor een ieder, die naar bewustzijn streeft, een uitdaging moet vormen.

Juist daarom hopen wij, dat zeer veel mensen zo vast in hun schoenen blijven te staan, dat zij het evenwicht niet verliezen, geen slippers maken, die voor hen de ontwikkelingen onaanvaardbaar dreigen te maken, die in het geheel van de wereld onvermijdelijk schijnen te zijn.

Dat is alles, wat ik u vandaag wilde zeggen. Hebt u commentaar? Niet? Dan ga ik nu langzaamaan afsluiten.

Ik heb u dit alles voorgehouden, omdat in deze dagen de slipper actueler is dan ooit - en niet door de gladheid van de wegen. Je moet in deze dagen vaak erg geduldig zijn. Je moet je in deze dagen steeds weer op je innerlijke krachten beroepen, trachten ondanks alles zowel in de mensheid als in jezelf het vertrouwen te bewaren. Dan kom je verder.

Ik was zo actueel, dat u het gestelde reeds nu kunt controleren en zelfs in de eerstkomende dagen reeds verdere mijn stelling bevestigende zaken zult horen en zien. U wordt gekonfronteerd met missers van allerhande soort, allemaal dingen, die zo goed of zo mooi zouden zijn geweest, wanneer zij door zouden zijn gegaan. Dit ondanks het feit, dat de mensen met hun mislukkingen niet te koop plegen te lopen.

U kunt zich aan vele invloeden van deze dagen onttrekken, wanneer u maar op de juiste wijze reageert. Dit geldt voor een ieder. Wat kan actueler zijn dan de waarschuwing: pas op, het ijzelt? Wat kan actueler zijn dan de waarschuwing, dat u gevaar loopt uit te glijden, juist nu u op weg bent zoveel goeds waar te maken?

Ik hoop, dat u daarom dit onderwerpje wat ernstiger wilt beschouwen dan normaal. Ik heb u de weg getoond, die u kunt nemen om aan die gevaren te ontkomen.

Dus ga eens na of die vreemde lusteloosheid, prikkelbaarheid en verdere genoemde impulsen mogelijk ook bij u optreden, zich reeds hebben getoond. Is dat het geval, kijk dan, als het u belieft, uit.

Want indien er iets is, wat ons in de geest aangenaam is, zo is het een mens, die de uiterlijke omstandigheden en invloeden steeds beter leert overwinnen en zo steeds meer leert waarlijk en volgens zijn innerlijkste besef zichzelf te zijn.

Ik dank u voor uw aandacht.

(bekort)

-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

In dit gedeelte van de avond passen esoterische beschouwingen.

Het leven van de mens is een accent in de werkelijkheid van zijn bestaan.

Het innerlijk van de mens is de werkelijkheid, die blijft bestaan, ook wanneer uiterlijk alles verandert.

De kracht van het leven is de kracht van de eeuwigheid, omgezet in energie, die werkt in tijd.

Wanneer je leeft, is het leven een voortdurende verandering. Maar dan alleen van het uiterlijk. Dat, wat je werkelijk bent, verandert niet.

Het kan rijker worden, het kan zichzelf gelijk blijven. Maar wat je bent, dat ben je en dat blijf je. Droom dus niet van innerlijke veranderingen, waardoor je plotseling een nieuw bewustzijn en een nieuw leven zult vinden. Want je kunt wel het uiterlijk veranderen, maar niet het innerlijk.

Streef in jezelf niet naar droombeelden en idealen, die alles zullen vervangen, wat nu onvolmaakt is, maar probeer diep in jezelf te beseffen, wat je bent.

Wetende wat je beweegt, kun je dan trachten, je werkelijke ik te uiten, zo goed als dat maar mogelijk is.

Denk niet, dat de tijd belangrijk is. Tijd telt voor de mensen. Maar als hun leven voorbij is, is het slechts een enkele kleine gebeurtenis in de werkelijkheid van hun wezen en zelfs dan nog alleen een gebeurtenis, die voor hen steeds weer terug zal keren, tot zij eindelijk beseft hebben, wat zij is: uitdrukking van het reeds bestaande ik.

Al, wat je bent, ligt in jezelf. Al, wat je ziet in de wereld, is deel van jezelf. Zoals de blinde geen kleuren kan zien, de dove geen muziek kan horen en de stomme geen verhalen kan vertellen op het marktplein door middel van zijn stem, zo ben je zelf beperkt tot datgene, wat je mogelijk is en wat je zelf bent. Dit is voor u het enig belangrijke.

Datgene, wat je werkelijk kunt, is het belangrijke. Wat je wilt moet altijd gebaseerd worden op dat, wat je kunt.

Wat je zoekt, moet datgene zijn, wat reeds in jezelf leeft, zodat je een beeld in je draagt, van hetgeen je zoekt. Want anders zul je nooit vinden.

Kracht, eeuwigheid zijn voor een mens vaak niet meer dan woorden, die het begrip te boven gaan. Toch zijn zij de werkelijkheid van zijn eigen wezen.

Probeer dan niet, buiten jezelf aan dergelijke woorden een gestalte te geven, maar probeer eerder, in jezelf het wezen daarvan aan te voelen.

Want wat je diep in jezelf aanvoelt, is meer waard dan alles, wat je als mens of geest kunt beredeneren.

Wie denkt aan medemensen, moet beseffen, dat deze medemensen zijn, wat jijzelf bent: wisselende schaduwen in een kaleïdoscopisch spel van werkelijkheid, dat tijd wordt genoemd.

Daarom is ook niet belangrijk, wat er nu gebeurt. Het is alleen belangrijk te beseffen, wat nu in en voor jou is.

In de kaleïdoscoop ontstaan steeds nieuwe beelden. Maar

zij zijn: steeds weer de samenvoeging van dezelfde vlakjes met dezelfde kleuren.

Wat in uw leven gebeurt, is als in die kaleidoscoop: een voortdurende hergroepering, van hetgeen uzelf bent, wat er in u leeft.

Het is dus geen vernieuwing, geen verandering, geen ontwikkeling in de zin van een anders en meer worden. Maar wie de delen beseft, die de kaleidoscoop van het ik bevat, kan het patroon stellen in elke vorm, die hem past.

Dat nu is de werkelijke kunst van het leven en de zin van alle esoterie.

Leren, hoe wij onszelf kunnen zijn en toch kunnen beantwoorden aan een buiten ons erkend patroon, dat wij, om welke redenen dan ook, als onvermijdelijk of noodzakelijk erkennen.

Er is geen kracht, die dit veranderen kan. Er is geen meester, die u hiervan bevrijden kan. Want het is de kracht van de kosmos zelf, die dit heeft bepaald, de oerkracht, het eerste begin. Hierin is uw werkelijke wezen en zijn uw mogelijkheden dus bepaald.

Met die mogelijkheden zult u leven en werken. Maar velen op aarde roepen uit: werk met jezelf. Ik echter stel: je kunt eerst werken met jezelf, wanneer je jezelf werkelijk kent.

Dan eerst kun je bewust jezelf aanpassen aan al, wat je buiten jezelf meent te beseffen, tot voor jou een beleefbare harmonie bereikt is.

Maar wanneer je jezelf niet kent, kun je ook niet werken met jezelf, of zelfs maar doelmatig werken aan jezelf.

Wie langs uiterlijke wegen probeert een harmonie te vinden, een ultima thule te bereiken, zal dan ook moeten ontdekken, dat hij faalt.

De ingewijde is de herborene, zo zegt men. Toch betekent waarlijk ingewijd niet, dat je moet sterven en weer opstaan uit de dood.

Het betekent: de zin, de werkelijkheid van je eigen zijn beseffen, zodat uiterlijkheden, zelfs de dood, onbelangrijk voor je worden.

Zoek jezelf, ken jezelf. Probeer je gehele innerlijk te leren kennen en eis niet van de wereld, dat zij je verandert, want dit kan zij niet.

Zoek jezelf, probeer te beseffen, wat je eigenschappen, mogelijkheden en nu bruikbare waarden zijn. Want wanneer je dit besef bereikt hebt, bezit je alle middelen, die nodig zijn om onder alle omstandigheden en overal een harmonie te bereiken, die door geen uiterlijk verschijnsel verstoord kan worden.

Maak uzelf niet te zeer afhankelijk van anderen. Anderen zijn vormen. Het wezen nu is verbonden, maar het uiterlijk, de vorm, is dit niet.

Wie zoekt naar de eenheid van vorm, vergeet in de illusie de eenheid, die werkelijk bestaat. Maar wie in zich werkelijk beseft, hoezeer hij verbonden is met al, wat hij erkent, wie beseft, hoe de groepering van waarden en eigenschappen van eigen wezen, de weergave zijn van al, wat hij rond zich kan

ervaren en beleven.

Hij zal, voor zich en die wereld, banden vinden, die waar zijn, die betekenis hebben, die zijn vastgelegd in al wat is, zowel als in zijn eigen werkelijkheid.

Verandering bestaat in de wereld, niet in uzelve! U kunt zich bewust worden van uzelve. Zeker, maar dit is geen werkelijke verandering. Het is de verplaatsing van waarden uit het onbewuste naar het bewuste en wel van datgene, wat in het ik onveranderlijk is en altijd tegenwoordig blijft.

Zoek niet meer te zijn, dan je bent. Zoek wel bewust zoveel mogelijk datgene te zijn, wat je weet, dat je bent.

Probeer niet de wereld te veranderen, want je kunt haar evenmin werkelijk veranderen als jezelf.

Probeer in de wereld datgene te kennen, wat harmonisch is met al, wat er in je leeft en laat die harmonie zo scherp, zo helder en klaar tot uiting komen, dat al het andere daarbij voor jou onbelangrijk wordt.

Martelaren lijken soms dwazen, die sterven voor ideeën, op grond van kleinigheden, die in feite niet tellen.

Twee korrels wierook betekenden eens het verschil tussen leven en dood voor vroege christenen. Toch waren er onder hen, die niet alleen overtuigd weigerden, maar dan ook nog vreugdig de dood in gingen.

Deze mensen hadden erkend, dat alles voor hen aanvaardbaar was buiten die wereld, waarin mensen zich tot goden probeerden te maken en goden tot speelpoppen van mensen waren geworden.

De dood was hun keuze en voor hen was die dood dan ook vaak eerder een glorieuze beleving, een bevrijding, dan een dreiging, een pijn en een smartelijk afscheid.

Maar zo er martelaren waren, die zo vredig en bewust, de wrede dood konden aanvaarden, zo waren er voor ieder van hen velen, die ook martelaren genoemd worden, maar die kermend, huilend, hun lot en hun god vervloekend gestorven zijn.

Deze laatsten weigerden het brandoffer te brengen uit een soort verbeten trots. Maar voor hen zou het volgens mij beter geweest zijn te zoeken naar een andere dan de door hun voorgangers gepredikte weg, een weg, die zij innerlijk konden aanvaarden, een weg, die voor hen de juiste was.

Er is niet de Ene Weg, die voor allen gelijk is, ook al vertelt men u dit keer op keer. Er is de Ene Harmonie, die voor allen gelijkelijk telt. Maar dat is iets anders dan de predikers bedoelen.

Sprekers en predikanten roepen u op en zeggen tot u: volg mij, want onze weg is de enig juiste. Volg ons, ga onze wegen, aanvaard ons geloof, onderwerp u aan onze denkbeelden en onze wet.

Maar zij vragen u niet: Wie zijt gij? Daarom is, hetgeen zij u zeggen, ijdel. Zij, die wel weten wat gij zijt, zullen u geen wet geven, omdat zij beseffen, dat gij uzelf een wet zijt.

Zij, die u werkelijk kennen voor wat gij zijt, zullen u niet zeggen: dit is de weg. Want zij weten, dat de ware weg in u staat gegrift en dat u deze weg eens zult moeten gaan tot het einde toe.

Kies uw weg uit uzelf en voor uzelf. Maar kies uw weg niet op grond van denkbeelden buiten u, op grond van iets anders dan een erkenning van uw eigen innerlijk wezen.

Val de wereld niet aan, over wat zij is. Val anderen niet aan, om hetgeen zij zijn en doen. Want zij kunnen dit mogelijk in en voor zich niet veranderen, maar u kunt hen zekerlijk niet veranderen.

Wat u wel kunt, is uzelf zoeken, tot u eindelijk begrijpt, wat in u en dus voor u werkelijk belangrijk is, waarin u licht bestaat, waar in u angst en duisternis heersen en weet, hoe deze dingen soms samenvallen, combineren tot een beleven.

Wie zich bewust is van zijn werkelijke gevoelens, van zijn vreemd aanvoelen van de dingen en zijn wonderlijke on-samenhangende gedachten, leert beseffen tot hij weet, dat zij in vele beelden steeds weer hetzelfde patroon vormen, hij kent zichzelf.

Wie zichzelf kent, kan zijn wezen door hergroepering, van hetgeen daarin bestaat, aanpassen aan een stoffelijke werkelijkheid in de tijd en kan gelijktijdig zichzelf toch aanpassen aan de voor hem bestaande harmonieën buiten de tijd.

Dan eerst ben je als mens de beheerste, die toch waarlijk heersen kan.

Zo ben je als mens de gevormde en vastgelegde, die toch vrijelijk zijn eigen weg kan bepalen.

Zo ben je als mens licht en duister, vorm en vormloosheid.

Aanvaard dit. Probeer niet te ontkomen aan uw werkelijkheid, want gij vlucht weg voor iets, wat nooit werkelijk ooit verlaten kan worden.

Aanvaard dat, wat u bent. Werk met de kracht, die in u leeft, groepeer voortdurend al, wat u aan mogelijkheden bezit, opnieuw, tot u het licht kunt laten stralen uit uw wezen, de harmonie van uw wezen kunt uiteten dáár, waar hiervoor harmonie bestaat.

Indien u zoekt naar harmonie in de wereld, zal de wereld u vaak op verbluffende wijze met harmonie beantwoorden. Ondanks alles. Ondanks de uiterlijke schijn van het tegendeel vaak.

U zult dit erkennen en beleven. Maar probeer de wereld naar uw hand te zetten, probeer eisen te stellen aan de wereld buiten u en u zult zien, dat, ook als schijnt het mogelijk anders te zijn, in wezen faalt, dat teleurstellingen en golven van emoties in u op blijven komen, tot u dreigt daaraan ten onder te gaan, moedeloos wordt en op de top van uw schijnbaar bereiken tot de wereld moet zeggen: ik kan niet meer.

U hebt kracht, meer dan u denkt. U kunt uzelf zoeken in uzelf en op grond van uw erkenning de pijn en de nood uitschakelen, wanneer dit nodig is. U bent dan meester van de wereld buiten u en wel zodra u uzelf kent. Dit alleen op grond van uw innerlijke harmonie.

Want het is uw innerlijke harmonie, die als beleving in tijd voor u bewerkt. En dit is volgens het kosmische plan.

Want alle uiting vergaat. Alle verandering herhaalt zich,

tot zij een versuffing wordt, een enkele trilling, die tijdloos blijft bestaan, tot je haar wezen beseft.

Maar de werkelijkheid, die je bent en beseft wordt, tot deel van een geheel, steeds meer bewust verbonden met de waarden buiten de tijd. Dan wordt de tijd je speeltuig, waarmee je de letters schrijft, die reeds in je ik geschreven staan.

Men heeft mij gevraagd een korte soterische beschouwing te geven. Ik meen op de voor mijn wezen meest juiste wijze aan dit verzoek gevolg te hebben gegeven.

Ik wil u dan ook niet langer hiermede lastig vallen en eindigen met een improvisatie aan de hand van 3 door u gegeven woorden.

Minorah. Heilige lichten, zeven, negen in getal.

Ruimte: een oneindigheid, geschreven in het flakkerende licht van de tijd, waarin de mens zich zelf beschouwt, ontdekkend, wat hij is geweest.

Ruimte: de oneindigheid door zichzelf begrensd, onkenbaar in de tijd en in de tijdloosheid omschreven als niet meer dan slechts een enkele vorm van leven.

Harmonie: het samengaan, waarin de vormen als gehuwd de kleuren storten in elkaar en, tot versmelting haast geluwd, dan saam omschrijven werkelijkheid.

Werkelijkheid, wat in het ik en in elk wezen staat geschreven, omdat de vlammen branden daar, waarin door het leven in de tijd en heiligheid van zijn een ogenblik in gloed van vuur tekenen de eeuwigheid, het samenzijn met god, al is dit voor een enkel uur.

Een kracht is al en al is kracht. In de lichten saangereid, omschrijft het kracht in licht het al binnen de beperktheid van de tijd, van menselijk zijn en leven.

Niet één zijt gij, maar veel en velen: een mensenheir, een ogenblikje neergezet en uitgekristalliseerd in zijn, levend in waan van zoetheid, vreugd en pijn.

Zo leeft de mens, tot hij zichzelf heeft omschreven om in een andere vorm opnieuw zichzelf weergeeft in het wondere spel, dat men ook wel noemt: het menselijk leven.

Maar zo dit leven weer verglijdt, de wijsheid blijft in eeuwigheid, de vlammen in uw zijn ontbrandt omschrijven altijd weer het werkelijke zijn en ware vaderland, waaruit gij stamt. Zij spreken nog van hem, die heerst en hen, die met hem zijn, omschrijven wat in jou bestaat en zo word ik ook in de tijd een licht, nog klein misschien, maar waaruit eeuwigheid ontstaat. Dat waarin geen vorm, maar slechts de werkelijkheid van zijn de mens tot schepper maakt.

Ik hoop, dat dit voldoende is. Het zijn mijn denkbeelden, opgehangen aan uw woorden. Rest mij u te danken voor uw aandacht en namens allen van de orde uit de geest, hier tegenwoordig, een goeden avond te wensen, maar ook : innerlijke erkenning en bevrijding.

Goeden avond.

d.d. 16 .2.79

-0-0-0-0-0-

N.B.

Door technische moeilijkheden en vertragingen bij de ptt hebt u het vorige en mogelijk ook dit nummer te laat ontvangen. Onze excuses. red.

-0-0-0-0-0-
465